

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petič-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

## „Ljudstvu pravice!“ — sleparija.

»Slovenec« kriči dan za dne vom: Ljudstvu pravice! Včasih doni tak klic v uvodnem članku, v dopisih in v raznih noticah, tako da bi mislil človek, ki ne pozna katoliških junakov okrog »Slovenca«, da je res tem ljudem kdove kako za pravice ljudstva. Ali za pravice ljudstva jim ni nič mar, tako kričijo le, kadar jim kaže. V svojih listih in po shodih pridno bobnajo o pravicah ljudstva, ali tam, kjer bi bilo res treba povzdigniti glas za pravice ljudstva ter bi bilo pričakovati tudi kak vseh, tam pa so malomarni ter se pehajo za druge reči, ali pa molčijo. Kako malo je mar »katoliški« stranki za pravice našega ljudstva, se je pokazalo jasno zopet enkrat v delegacijah.

V delegacijah bi se moral čuti leto za letom iz ust slovenskega delegata klic po naših pravicah. Delegat bi moral skrbno premočriti položaj našega naroda z vseh strani ter predložiti delegaciji kričeče krivične razmere, ki vladajo med nami, in potezati se, da sčasoma res kaj dosežemo. Tak glas v delegacijah bi bil važen glas, ki bi pozneje le kolikor toliko vplival na merodajnih mestih, kjer nam krojijo pravice ter pošiljajo med nas svoje funkcijonarje. Slovenski delegat bi imel torej jako obsežno, pa hvaležno nalogo, in ako bi imeli Slovenci delegata, ki bi čutil za ljudstvo ter imel srce na pravem mestu, bi tudi bili zastopani v delegacijah v takem smislu, ali Slovenci smo tako nesrečni, da nas zastopa v tako važnem zastopstvu le — politički kadaver.

Dr. Šusteršič sili povsodi v ospredje, kjer le more. Da sili v delegacijo, je torej umevno samo po sebi. In tako imamo Slovenci to nizko čast, da nas zastopa leto za letom v delegacijah edini dr. Ivan Šusteršič.

Kaj je delal ta človek v seda-

njih delegacijah? Cesarja je hotel nalagati, da je vseh razmer na Kranjskem kriva le vlada, on pa je nedolžen kakor jagnje, drugače pa je strašil po delegacijah s tistim »vetom«, kateri je bila vložila avstrijska vlada ob času volitve papeža proti kardinalu Rampolli. Celo dvakrat je govoril o tem »vetu«. Vprašamo: Kaj vraga pa nas briga ta veto? Nam je pač vseeno, naj bo papež Peter ali Pavel, Lah je, in katoliška cerkvena uprava je laška, mi Slovenci pa nimamo ničesar pričakovati od Rima; tako nas uči zgodovina. Kaj je torej motilo dr. Šusteršiča, da se je toliko pehal za tistim »vetom« po delegacijah? Zakaj pa je tako zamenjal — pravice ljudstva? Na Kranjskem hoče vse preobrniti. S svojim surovim glasom kriči po shodih, da naj dajo ljudstvu pravice, da on že navije uro ministrom, če ne dajo pravice, vse se mora tresti pred njim. Ubogi kmetič, ki sliši to »krščansko« rogovilo, si misli, da je res junak, ki obrne Dunaj ter izposluje od samega cesarja ljudstvu take pravice, da bodo kmetiči grofje, grofje pa kmetiči, ali kadar se pelje ta žalostni junak proti Dunaju, ga mineva ves pogum, in ko stopi na Dunaju s kolodvora, ga nima nič več. Tam gori je v prvi vrsti katoličan. »Ljudstvu pravice!« — to je za shode po klerikalnih vaseh in po lažnjih klerikalnih časnikih, na Dunaju je gospod Šusteršič že bolj katoličan, zastopnik svete katoliške cerkve in njenih služabnikov. Takega smo ga videli tudi v delegacijah. Ako bi bil on zastopnik slovenskega ljudstva, potem bi se bil tam potegoval za pravice našega ljudstva, tako pa je drezal le s tistim »vetom«, češ, kaj se ima avstrijsko vlada in krona vtikati v posle svete nezmotljive katoliške cerkve. Dr. Šusteršič je njen služabnik, in kot tak seveda je že moral z ogorčenjem v srcu vzdigati svoj hripavi glas proti »vetu«. Tako so se domenili v Ljubljani, na pravice

ljudstva ga ni nikdo opozoril in sam ne misli nikdar na nje.

Slovenci smo zatirani na vseh koncih in krajih. Nimamo potrebnih šol, niti ene čisto slovenske srednje šole nimamo, nimamo vseučilišča, pa kaj, saj nam manjka še ljudskih šol, slovenščino podijo iz uradov in celo iz cerkve, nečuvane reči v takem pogledu se godijo na Koroškem, tuje uradnike nastavlja med nami itd.; na vseh straneh trpimo ter smo zapostavljeni — slovenski delegat pa pušča vse to in nemar ter govoriči o »vetu«, se peha torej za nam popolnoma brezpomembno reč.

Iz tega se pač vidi, da so klerikale le slepo orodje klerikalne nestrpnosti, da zastopajo le interese laške cerkve, in da so jim interesi našega toli zatiranega naroda, katerega so grdo presleparili pri volitvah, ne le deveta, marveč devetindevetdeseta briga. Klerikalci so rimski hlapci, le za Rim gorijo in pa za njegove služabnike, ljudstvo je le za to tukaj, da se ga slepari ter izžema. Ako bi bilo Šusteršiču in sploh klerikalni stranki res kaj do pravic ljudstva, potem bi se bil pač oglasil v delegacijah. Ali ker se ni oglasil za naše pravice, marveč le za Rim, je pač jasno vidno, na čem mu je ležeče in na čem ne.

Sedaj pa tudi ni več dvoma, da je ves tisti klerikalni klic: »Ljudstvu pravice!« le gola sleparija. Humbug uganjajo, kadar govorijo, kako da se potezajo za pravice ljudstva; niti na kraj misli pa jim ne pride, da bi res kaj storili za pravice ljudstva! To smo videli sedaj dovolj na dr. Šusteršiču.

Sleparija je vse klerikalno kričanje: »Ljudstvu pravice!« sleparija je to in predrzen atentat na žep kmeta, ki ga odpira in odpira ter si pritrjuje od ust, da le redi rimske hlapce, posvečene in neposvečene. Dr. Šusteršič ni niti odprl ust v delegacijah za teptane pravice našega naroda, marveč se je tepel le za

Rim. In da bi se res potegnil v pravem smislu za Slovence ta junak, tega ne doživimo nikdar. Prej utegne interpelovati avstrijsko vlado, da se premalo skrbi za misijonarje na Kitajskem ali da se »med katoličane« premalo nabere za zamorčke, nego da bi se postavil na branik za Slovence ter le vprašal vlado, zakaj da dela tako krivično s svojimi zvestimi Slovenci. Tak je dr. Šusteršič, taki so klerikalei na sploh. Škodljivci in sleparji našega ljudstva so, in dokler bodo taki ljudje na krmilu, bomo vedno manj veljali ter bo vlada mislila, da nas še premalo stiska, ker se nikdo niti na takem mestu, kakor so delegacije, ne oglasi proti krivicam, katere siplje na slovenski narod. Vlada misli, da smo z vsem zadovoljni ter da nas boli le to, ako se stori kaj proti Vatikanu.

Tako dela dr. Šusteršič. Na Kranjskem hoče vlado postaviti na glavo, ker ne da ljudstvu pravic, na Dunaju pa lepo molči nasproti vladi o pravicah ljudstva ter se kaže le rimskega hlapca.

Po njih dejanjih jih spoznavamo. „Soča“.

## Avstrijska delegacija.

Dunaj, 27. januarja. Proračunski odsek je sprejel poročilo del. dr. Šusteršiča o okupacijskem kreditu. Državni finančni minister Burian je odgovarjal na razne predloge in vprašanja glede Bosne in Hercegovine, tako glede gradbe železnice Doboj-Sarajevo in Bugojno-Arzano, o razdelitvi garancije za železnice na obe državni polovici, o konverzijiškem vprašanju itd. Nadalje je rekel minister na opazke del. dr. Kramarja, da se ne boji v Bosni žalitve narodnega čustva, ker je zakonit in svobodni razvoj zagotovljen. Ni se bati, da bi si prebivalstvo želelo nazaj v preteklost, minister pa želi, da bi se prebivalstvu uresničili vsi upi, tako

da bi brez zavisti zrla na usodo svojih rojakov izven Bosne.

V popoldanski seji je poročal del. Pergelt o proračunu mornarice ter utemeljeval zahtevo 2.200.000 kron kot 1. obroka za novo oklopnico. Na vprašanje delegata dr. Bärnreitherja glede zalaganja mornarice je odgovarjal poročevalec, da razen premoga, ki je angleški in strojev ter orodja, ki se ne izdeluje doma, se naročajo vse potrebščine v Avstro-Ogrski po kvotnem razmerju 65:35.

Poveljnik mornarice bar. Spaun je odgovarjal obširno na razna vprašanja, glede isbere jekla ali bronca za topove, o napredovanju brezžičnega brzojava in o upoštevanju doma še industrije.

Proračun mornarice se je sprejel v rednem in izrednem z naknadnim kreditom.

Prihodnja delegacijska plenarna seja bo šele 3. februarja.

## Državni zbor in češka obstrukcija.

Praga, 27. januarja. Državni zbor se skliče najpozneje v prvi polovici meseca marca, da pravočasno dovoli letošnji rekrutni kontingent. Dasi se vojni minister pošteno trudi, z jezikovnimi naredbami pripraviti tozadevnemu posvetovanju gladko pot, je vendar še dvomljivo, ali Mladočeški sploh izločijo katero vladno predlogo iz obstrukcije, ker se enkrat sklenili, nadaljevati obstrukcijo na celi črti.

## Spravna pogajanja.

Praga, 27. januarja. Pogajanja z Mladočeši se prično pričetakom prihodnjega meseca povodom posvetovanja parlamentarne komisije mladočeškega kluba, ki se otvori na Dunaju 3. februarja. Mladočeške konference bi se imele prvotno vršiti v Pragi, vendar se je večina odločila za Dunaj, ker mnogo članov parlamentarne komisije tega kluba pripada delegaciji.

## LISTEK.

### Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Drugi del.

XIII.

Celo morje čutil je divjalo v srcu Damjanove Mre in njena duša je trepetala neznanih muk. S trepetom se je spominjala trenutka, ko ji je Marmont razkril svojo ljubezen, ko je počivala na njegovem srcu; zdaj jo je prešinilo veselje, zdaj jo je morila žalost — sama ni v dela, kaj ji je, zakaj vedno in vedno je poleg ponosnega sijajnega maršala videla tožne oči prijatelja izza otroških let.

Sedela je sama v očetovi pisarni, in sama sebi dopovedovala, da to, kar čuti za maršala, vendar ni prava ljubezen.

— Prava ljubezen ne razmišlja in ne vprašuje nikdar, kaj bo, tako so šepetala njena ustna kakor v sanjah. Prava ljubezen ne pozna pomislekov, ne pozna ovir. Jaz pa vedno vprašujem, kaj naj bo iz tega,

kakšen bo konec, vedno se spominjam, da je Marmont oženjen, vedno me muči misel, da mi prinese ta ljubezen žalost in sramoto. Prava, resnična ljubezen bi govorila drugače. Rekla bi: Tu sem, tvoja sem, vzemi me — in nič za to, če bi za eno uro ljubezni prišlo sto let žalosti in solza.

In tedaj se je spomnila Konrada Podobnika in njegovih pogledov, ki so bili temni, kakor da stoje na straži pred veliko tajnostjo. In vendar si je rekla:

— Da, ko bi me bil on tedaj, ko se je vrnil domov, vzel na svoje srce — moje srce bi bilo vriskalo in postala bi bila njegova ljubica tudi brez blagoslova in šla bi bila za njim na kraj sveta. A zdaj?

Njeno lice je dobilo izraz kakor da je zmrznilo in rekla si je:

— On je lep in ponosen in neustrašen, mož dejanj, on bi me še pošastim iz rok izrgal, samo da bi mu rekla, da ga ljubim. — Konrad pa je apatičen, čemerjen, malobeseden, brez poleta. On je živ, poln ognja, kakor orel, ki bi zletel gor do solca — Konrad je mrtev, kakor ptič, ki

so mu postrigli peroti. Jaz pa hočem tudi gor do solca — ž njim.

In prevzela so jo čustva, da je vroče poljubljala krasne cvetke, ki jih je vsak dan pošiljal Marmont — koj potem pa te cvetke srdito vrgla v kot, jih poteptala in jokaje klicala: Ne, ne, samo omamljena sem — Konrad reši me!

Konrad ni prišel — pač pa je stal pred njo general Fresia. Kakor oče svojo hčerko jo je privil k sebi.

— Le izjokaj se, deklica moj. Kar je mrzla zima, kar je krepak vihar za mlado drevo — to bo ta izkušnja zate.

In Mara je ležala na njegovih prsih in na njih jokala dolgo, dolgo časa. Ko pa so usahnile solze, ji je bilo tako, kakor da je odteklo iz njenega srca vse gorje, in lahko ji je bilo, kakor da je iz svoje duše vzela vse dvome in jih poleg sebe položila na tla.

— Pojdi z menoj, Mara, je rekel general Fresia. V tej uri je ni mogel vikati. In ona ga ni vprašala, kam jo pelje. Šla se je obleči, general Fresia pa je naročil kočijažu, naj

vpreže. Molče je Fresia prijel Mara za roko in jo peljal do voza.

Zunaj je lilo, kakor da so se odprle vse nebeške zatvornice, Fresia in Mara pa sta držel se za roko tiho sedela v vozu. Voz je drdral po Dunajski cesti, izginile so zadnje hiše in Mara še vedno ni vprašala, kam jo pelje njen spremljevalec.

Šele zunaj pri Savi se je voz ustavil in ko je general izstopil, je Mara videla, da podira voda črnuški most. V sredini so bili valovi že izpodnesli nekaj stebrov in most je razpadal — oddelek vojaštva je skušal rešiti, kar bi se sploh dalo rešiti.

Vihar je divjal čez poljane, z neba je lilo, Sava se je z ljutostjo zaganjala v most, da je leseni velik kan ječal v vseh členih — vojaštvo pa je z nadčloveškimi močmi delalo, da otme most.

Zdaj je tam od spredaj, koder je bila voda že podrila stebre, zaoril mogočen glas. Čez tuljenje viharja se je slišalo:

— Attention — pozor! Vsi nazaj!

Mara je obrnila tja svoje poglede

in tam na najnevarnejšem mestu zagledala Konrada, ravno v trenutku, ko je vrgel od sebe suktnjo in z mosta planil v Savo.

— Konrad! Konrad! Obupno je donel ta klic, a nihče se ni zmenil zanj. Mara je skočila z voza in tekla na most. Dež jo je močil, veter ji je odnesel klobuk, razruval njene lase — a ona je tekla naprej. Vojaki so jo ustavili, general Fresia je priskočil k nji, in jo potegnil s sabo k ograji.

— Glejte — zdaj je Konrad vjel vrvi — zdaj je rešen — zdaj in zdaj bo pri kraju — hvala Bogu — rešena sta oba.

Vojak, ki je stal na koncu mostu, je bil padel v Savo in Konrad je bil skočil za njim, da ga reši. Posrečilo se mu je, da je mogel vojaka prijeti in srečno je vlovil tudi rešilno vrvi, katero so mu vojaki vrgli. Konrad in ponesrečeni vojak sta po strašnem boju z valovi obležala brez zavesti na bregu. Kmetje so priskočili, na pomoč in ju odnesli v prvo hišo.

— Mara, pazi ti nanj, je rekel general Fresia, jaz moram na most — vojaki so brez poveljnika.





ricija so bile tu protiklerikalne demonstracije. Več oseb je bilo aretovanih.

Pariz 28. januarja. Prezident Loubet odpotuje 6. aprila v Rim in ostane tam tri dni. Pa-peža ne obišče.

Berolin 28. januarja. Tu-kajšnji politični krogi so silno vznemirjeni, ker je vlada neki do-bila skrajno žalostna poročila iz Damara dežele v Afriki, a jih pri-kriva.

### Borzna poročila.

#### Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani. Uradni kurzi dunaj. borze 28. januarja 1904.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 2/3% majeva renta	100.60	100.80
4 2/3% srebrna renta	100.60	100.80
4% avstr. krona renta	100.65	100.85
4% zlata	120.60	120.80
4% ogrska krona	99	99.20
4% zlata	119	119.20
4% posojilo dežele Kranjske	100	100.75
4 1/2% posojilo mesta Splet	100	100
4 1/2% Zader	100	100
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	101	102
4% češka dež. banka k. o.	100	101
4% z. o.	100	100.70
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.75	102.25
4 1/2% zst. kom. k. o. z		
10% pr.	106.50	107.50
4 1/2% zst. pisma Innerst. hr.	101	102
4 1/2% ogrske cen.		
dež. hr.	100.50	101.10
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100.20	101.20
4 1/2% obl. ogr. lokalnih že-		
leznic d. dr.	100	101
4 1/2% obl. češke ind. banke	98.50	100.70
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.70	100.70
4% prior. dol. žel.	306.10	307.10
3% juž. žel. kup. 1/2%		
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	101	101.65

Srečke od l. 1854	185	195
1860	185	187.50
1864	267	261
tiaske	163.25	165.25
zem. kred. I. emisije	294	300
II.	284	291.50
ogr. hip. banke	268	270.50
srbske & frs. 100	92	94
turske	133.40	134.40

Basilika	21.50	22.50
Kreditne	465	476
Inomoške	82	87
Krakovske	81	85
Ljubljanske	70	74
Avst. rud. križa	55	56
Ogr	28.50	29.50
Rudolfove	65	69
Salcburške	79	83
Dunajske kom.	513	523

De nice.	83	84
Južne železnice	671.75	672.75
Državne železnice	167.50	161.5
Avstr.-ogrsk. bančne delnice	672.75	673.75
Avstr. kreditne banke	769	770
Ogrske	252	253
Živnostenske	683	684
Premogokop v Mostu (Brux)	424	425
Alpinske montan	1915	1925
Praske žel. ind. dr.	482	484
Rima-Murányi	392	398
Trbovljske prem. družbe	473	477
Avstr. orožne tovr. družbe	152	160
Češke sladkorne družbe		

Valute.	11.36	11.40
C. kr. cekin	19.06	19.08
20 franki	23.43	23.51
20 marke	2.94	24.02
Sovereigns	117.02	117.20
Marke	97.25	95.45
Laški bankovci	252.50	253.25
Rublji	4.84	5
Dolarji		

### Žitne cene v Budimpešti.

Termin.	za 50 kg K	7-83
Pšenica za april	50	7.66
okt. 1903	50	8.59
Rž " april	50	6.32
Koruzza " maj 1904	50	5.50
Oves " maj	50	5.50

Jan.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
27.	9. zv.	745.8	- 2.8	brezvetr.	oblačno
28.	7. zj.	745.9	- 3.4	sl. jzhod	oblačno
	2. pop.	745.4	- 2.5	sl. svzhod	oblačno

Srednja večerajšnja temperatura: -2.9°, normale: -2.0°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

## Stanovanje

z jedno sobo, kuhinjo in drvarnico se takoj odda v Prulah, Privoz št. 10. 252-3

Išče se spreten gostilničar za večjo restavracijo tik železniške postaje blizu Ljubljane. Restavracija ob- stoji iz velikega salona, ene posebne sobe za goste, velike kuhinje, stano- vanja za gostilničarja in sobe za tuje, dalje lepe kleti in ledenice, senčnega vrta za goste, velikega vrta za sočivje, hleva in skladišča. 280-1 Kje, pove upravnitvo „Slov. Nar.“

## Izjava.

Podpisani obžaluje, da je zadnji čas po krčmah in napram posameznim osebam na žaljiv način napadal čast načelnika železniškega skladišča na Zidanemmostu, prizna, da so vsa sumničenja in obrekovanja neresnična, ne- osnovana in zgolj izmišljena obveže se nadalje, vzdržati se v prihodnje vsakega ščunvanja proti imenovanemu gospodu, ter ga za storjeno mu krivico javno prosi za odpustanje.

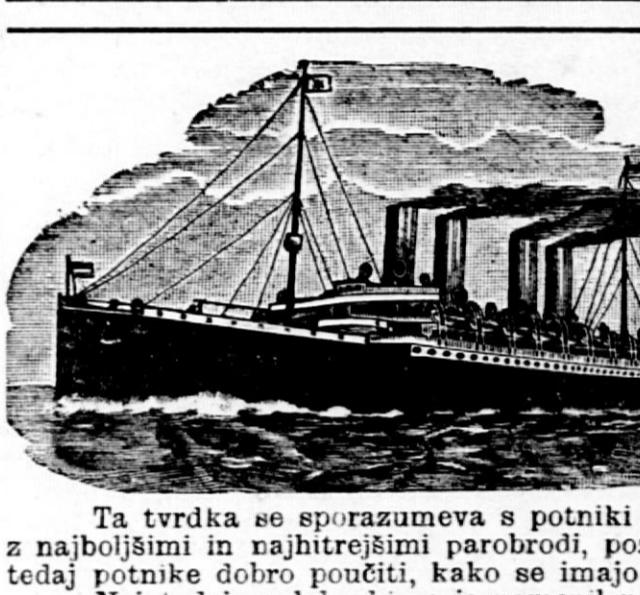
Radeče pri Zidanemmostu, dne 24. januarja 1904. 279  
Ivan Haller, trgovec.

## VABILO

**plesni veselici**  
katera bode  
v ponedeljek, 1. februarja 1904  
v gostilni na Martinovi cesti št. 32.  
Vstop prost. Začetek ob 8. uri.  
K obilni udeležbi vljudno vabi  
Franc Poljšak  
gostilničar.

**Naznanilo.**  
Usojam si častitim p. n. damam v Ljubljani in okolici vljudno naznaniti, da se sedaj nahaja moj

**modni salon**  
v Dalmatinovih ulicah št. 3  
(v pritličju).  
Za mnogobrojni obisk se priporoča z velespoštovanjem  
Josipina Bersin.



Kdor hoče potovati v Ameriko. s cesarskimi in poštarnimi parobrodi, naj se obrne edino le na tvrdko: **Kareš & Stocky** Bremen, Bahnhofstrasse Nr. 29. Ta tvrdka se sporazumeva s potniki v njih materinskem jeziku, prevaža potnike z najboljšimi in najhitrejšimi parobrodi, pozna temelito zakone o iseljevanju in zamore tedaj potnike dobro poučiti, kako se imajo med potjo vesti, da pridejo srečno v Ameriko. Naj tedaj vsakdo, ki se je namenil podati v Ameriko, piše prej tvrdki: **Kareš & Stocky, Bremen, Bahnhofstrasse Nr. 29** ta mu odgovori takoj točno in brezplačno. (2350-21)

**Jos. Rajina**  
Gubljana  
Selenburgove ulice 5  
nasproti glavni pošti.  
Po meri elegantno in okusno izdelane obleke.  
Iščena in poštena postrežba.  
Kulturni plačilni pogoji.  
Slovistična založba priobnega angloškega, francoskega in benškega kralja v največji izbehi.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.  
Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividend.

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

**Dobra kuharica**  
je izšla spisala Minka Vasičeva je izšla v založništvu Lavoslava Schwentner-ja v Ljubljani.  
Dobiva se samó vezana; cena 6 K, po pošti 6 K 55 h.

## Sprejemem takoj deklico

ki ima veselje učiti se manufakturne ter špecerijske trgovine. Učni pogoji po dogovoru.

Štefan Štekar, trgovec. 278-1 Ajdovščina.

## Poskusite



pristni rastlinski liker **„Florian“**  
Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.  
Ogreva in oživlja telo, Budi tek in prebavo, Daje dobro spanje.  
Lastnik: 5-22  
**EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.**  
Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

**Ces. kr. avstrijske državne železnice**  
C. kr. ravateljstvo drž. železnice v Beljaku.  
**Irved in voznega reda.**  
veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Čez Selthal v Aussee, Solnograd, Čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Čez Selthal v Solno rad, Inomost, Čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopolne osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 3 uri 56 m. popoldne osonbi vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, Čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, Čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj Čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO IN V KOČEVJE. Osonbi vlaki: Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m. popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m. zjutraj osonbi vlak z Dunaja Čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak (direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob 7. uri 12 m. zjutraj osonbi vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. dopolne osonbi vlak z Dunaja Čez Amstetten, Lipsko Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohora, Celovca, Pontabla, Čez Selthal in Inomosta v Solnograd. — PROGA IZ NOVOMESTO IN KOČEVJA. Osonbi vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in zamo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 8 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

**„SLAVIJA“**  
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.  
Rezervni fond: 25,000,000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000,000 K.  
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovanske-narodne uprave.  
Vsa pojasnila daje. 3-11  
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

**„SLAVIJA“**  
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.  
Rezervni fond: 25,000,000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000,000 K.  
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovanske-narodne uprave.  
Vsa pojasnila daje. 3-11  
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

**„SLAVIJA“**  
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.  
Rezervni fond: 25,000,000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000,000 K.  
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovanske-narodne uprave.  
Vsa pojasnila daje. 3-11  
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

**„SLAVIJA“**  
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.  
Rezervni fond: 25,000,000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000,000 K.  
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovanske-narodne uprave.  
Vsa pojasnila daje. 3-11  
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

## Lovski pes

prepeličar, temnorjav, kratkodlak, 3 leta star, sliši na ime „Baldour“ se je izgubil, ali pa je bil morda po kakem tujeu odpeljan. Imel je usnjat zavratnik in pasjo znamko. Kdor o tem kaj izve, naj to blagohotno naznani v pisarni **puntigamske zaloge, Marije Terezije cesta 16.** 265-2

## Spomini na Prešerna

Spisala Ernestina Jelovšek.  
Katerega Slovenca ne bi zanimala ta knjiga! Pesnik-Prešeren, človek-Prešern je gotovo najmarkantnejši pojav v našem narodu v XIX. stol. Pa dočim so nam prvi naši kritiki-esteti-ki ocenili in pojasnili ter končno pokazali pravo vrednost Prešernove poezije, nam je bila oseba in življenje pesnikovo zavito v nekaj meglen mitus, ki nam je kazal Prešerna sedaj v skoro preveč svetlih, sedaj zopet v pretemnih slikah. In vendar je bil le človek! „Homo sum“ velja tudi o pesnikih vseh narodov. S tu poudarjenega stališča je presojati to knjigo, ki nam je najbolj avtentičen dokument o Prešernu, saj jo je napisala — njegova hči.  
Dobiva se v založništvu Lav. Schwentnerja v Ljubljani.  
Cena broš. 2 K, po pošti 2 K 10 h, elegantno v platno vez. 3 K 40 h, po pošti 3 K 60 h. 2-12

## Urarskega pomočnika sprejme takoj

H. SUTTNER v Kranju.  
Večja, novo urejena gostilna v Ljubljani se takoj odda. 272-2  
Naslov v upravnitvu „Slov. Nar.“

**Restavracija „Narodni dom“**  
Vsaki petek **morske ribe.**  
Sprejemajo se tudi naročila na obed. (Tudi za 2. uro popoldne)  
**Na Svečnico**  
„SLAVČEV“ maskaradni semenj.  
Za obilen obisk se priporoča  
Ivan Renda. 87-17

**Meblovana mesečna soba**  
s posebnim vhom odda se s 1. februarjem na Francovem nabrežju št. 9. 276-2  
**Dobro idoča restavracija**  
v sredini mesta Ljubljane, se pod jako ugodnimi pogoji proda. 284-2  
Ponudbe naj se pošiljajo na upravnitvo „Slov. Naroda“ pod „št. 100“.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder postaje Dovoljuje iz čistega dobijka izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.

Obseza na 576 straneh več nego 1300 receptov za pripravljane najokusnejših jedi domače in tuje kuhe, ima 8 fino koloriranih tabel in je trdno in elegantno v platno vezana.  
Hvali jo vse: kuharica s svojega strokovnjaškega stališča, literarna kritika zaradi lepega, lahko umnega jezika, fina dama zaradi njene lepe, pri slovenskih kuharskih knjigah nenavadne opreme, in konečno varčna gospodinja zaradi njene cene, ker ni nič dražja, nego znane nemške kuharske knjige. 280-1  
**Za neveste**  
najlepše in najprimernejše darilo!